

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 marca 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad ustalania wartości początkowej i ewidencjonowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez podatników podatku dochodowego nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych.

Na podstawie art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1991 r. Nr 9, poz. 30) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1990 r. w sprawie zasad ustalania wartości początkowej i ewidencjonowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez podatników podatku dochodowego nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. Nr 18, poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 wyrazy „z wyjątkiem budynków podlegających ustawowemu ubezpieczeniu” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 4”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wartość początkową budynków mieszkalnych można ustalać przyjmując w każdym roku wartość ustaloną jako iloczyn powierzchni użytkowej budynku wyrażonej w m² i wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego ustalonego dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za IV kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy. Za powierzchnię, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, uważa się powierzchnię przyjętą dla celów podatku od nieruchomości.”;
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli część budynku jest wynajęta, wydzierżawiona lub używana przez właściciela na cele

prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, wartość początkową stanowi część ogólnej wartości budynku odpowiadająca stosunkowi powierzchni użytkowej tej części do ogólnej powierzchni użytkowej budynku.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli ustalenia wartości początkowej środków trwałych, z wyjątkiem budynków mieszkalnych bądź ich części, nabytych przed dniem założenia przez podatnika ewidencji, nie można dokonać w sposób określony w § 1 ust. 1—3 lub środek trwały został poddany w czasie użytkowania modernizacji, za wartość początkową tego środka trwałego przyjmuje się wartość z wyceny dokonanej przez podatnika przy uwzględnieniu cen przedmiotu tego samego rodzaju w IV kwartale roku poprzedzającego rok założenia ewidencji oraz stopnia jego zużycia i okresu dalszej jego przydatności.”;

3) w § 3:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy dokonujący odpisów na zużycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych obowiązani są prowadzić ewidencję tych środków i wartości. Nie podlegają objęciu ewidencją budynki mieszkalne, których wartość początkową ustala się według zasad określonych w § 1 ust. 4 i 5.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące dane: liczbę porządkową, datę nabycia, określenie środka trwałego albo

wartości niematerialnej lub prawnej, wartość początkową ustaloną według zasad określonych w § 1, a jeżeli środek trwały był nabyty lub wytworzony w latach poprzedzających rok założenia ewidencji — zaktualizowaną lub wycenioną wartość początkową na dzień 1 stycznia tego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego oraz stawkę amortyzacyjną i kwoty odpisu amortyzacyjnego za dany rok podatkowy. Jeżeli ewidencja ma służyć za podstawę ustalania wysokości odpisów amortyzacyjnych przez okres dłuższy niż rok, powinna ona zawierać co do każdego środka trwałego zaktualizowaną wartość początkową na dzień 1 stycznia każdego następnego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia oraz kwotę odpisu amortyzacyjnego za ten rok.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ewidencją powinny być również objęte przedmioty, które według zasad obowiązujących w danym roku podatkowym nie są zaliczone do środków trwałych,

a do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy nie zostały zamortyzowane.”;

d) ust. 5 skreśla się,

4) w § 4 wyrazy „na dzień 1 stycznia 1990 r.” zastępuje się wyrazami „na dzień 1 stycznia roku, w którym została założona ewidencja”;

§ 2. Podatnicy, którzy prowadzili działalność gospodarczą przed dniem 1 stycznia 1991 r. i założą w 1991 r. po raz pierwszy ewidencję środków trwałych, mogą jako wartość początkową będących w użytkowaniu i nie zamortyzowanych do tej daty środków trwałych przyjąć wartość odpowiadającą cenom stosowanym w grudniu 1990 r. nowych środków trwałych o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach użytkowych. W tym przypadku wartość dotychczasowego umorzenia środka trwałego ustala się jako iloczyn wartości początkowej środka trwałego i odpowiedniej stawki amortyzacyjnej obowiązującej w roku 1991, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środka trwałego.

§ 3 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło